

завчас напъллаха и двамата. Рачо Осмокрачо усети, че го сърби по гърдите и под опашката. Тогава той събра всички сили, опря се на щипките си, като на кокили и — де паднал, де станал, — едвам жив цамбукна в реката.

А господинчо Сандю, изпошипан от мравите, потегли за в къщи, гологлав, бос, и с разранена кожа под дясното коляно.

Орляк врабчета прилетяха от нейде,[“] накацаха отпреде му по пътя и записукаха подигравателно:

— Тю-лю-ляк! тю-лю-ляк! тю-лю-ляк! Нàти рак! Нàти рак! Нàти рак!

Симеон Андреев.

ОВЧАРЧЕ.

Народна песен.

Що ми е мило и драго,
Да гледам младо овчарче! —
Сутрина кривак задига,
На паша стадо подкарва.
Цял ден си стадо размамя
По гори и низ поляни.
По цял ден свири и пее,
И бере китки хубави.
Вечер се връща у село
С накривен калпак над чело,
На моми китки раздава...
Що ми е мило и драго,
Да гледам младо овчарче!

